

Skratkou **VFD** (**Vacuum Fluorescent Display**, *vákuový fluorescenčný displej*) sa označujú znakové a bodové zobrazovače založené na katódoluminescencii (t.j. podobnom princípe ako bežné CRT obrazovky a indikátorová elektrónka typu "magické oko"). Vyznačujú sa typicky zelenomodrými svietiacimi segmentami a sú používané najmä u výrobkov spotrebnej elektroniky (rôzne prehrávače a HiFi veže, autorádiá, kedysi videá a kalkulačky).

Základom konštrukcie VFD displejov je keramická podložka, na ktorej sú vytvarované kovové anódy v tvare segmentov a sú pokryté luminoфорom. Nad nimi je napnutý drôt, ktorý má funkciu priamo žeravenej katódy. Medzi katódou a anódami býva umiestnená sústava mriežok (napr. u znakového displeja jedna mriežka pre každý znak), čo umožňuje multiplexovanú prevádzku. Takýto celok je zatavený v evakuovanej sklenenej banke - jedná sa vlastne o určitý druh elektrónky.

Z aplikačného hľadiska je teda potrebné zvládnuť pomerne vysoké napätia (desiatky V), a treba rátať aj s relatívne vysokou spotrebou (najmä kvôli žeraveniu), pričom určitým konštrukčným aj estetickým problémom je aj správne uchytenie a tiež (obvykle farebné alebo dymové) prekrytie, ktoré by malo obmedziť viditeľnosť rozžeravenej katódy a iných mechanických prvkov.

VFD displeje sú niekedy v odbornom slangu nazývané niekedy aj "Itron" podľa obchodnej značky vynálezcu a aj v súčasnosti najväčšieho svetového výrobcu VFD, japonskej spoločnosti Noritake.